

ת"פ 2184/12 - מדינת ישראל נגד עימאד אבו גבר

בית משפט השלום ברחוותה

ת"פ 16-12-2018 ישראל נ' אבו גבר
בפני כבוד השופטת אושריה הובר היימן

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
עימאד אבו גבר
הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין"/"החוק"), ועבירה של החזקת סכין שלא למטרה שררה, לפי סעיף 186 (א) לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 21.08.16 בשעה 3:30 או בסמוך לה, נаг הנאשם ברכבת מסוג "שברולט" מ.ר. 05340172 (להלן: "הרכבת"). בכיס המושב שליד הנהג ברכבת החזק 2 כפפות עבודה, בהתאם למטען של הרכבת החזק את הפריטים הבאים ב-2 תיקי גב: סכין, מברגים שטוחים, מכפתרים, מפתח רינג פתוח מידת 10, מפתח פתוח פתווח במידות 3/8 ו-7/16 ומפתח D.

3. בمعنى האמורם, נטען, כי החזק הנאשם ברשותו מכשירים המשמשים לשם פריצה לבניין ואין לו הסבר סביר לכך, וכן סכין מחוץ לחצריו ולא הוכיח כי החזקה למטרה שררה.

א. תשובה הנאשם לכתב האישום:

4. בתשובתו לאישום כפר הנאשם במיחס לו בכתב האישום. הנאשם אמן אישר, כי החזק בחפצים המפורטים בכתב האישום, אך טען כי איןם כל פריצה, אלא משמשים אותו בעבודתו בתור איש שיפוצים, וכי הסכין משמשת אותו לאוכל במסגרת עבודתו כאיש שיפוצים. עוד טען טענה משפטית בדבר אי-חוקיות החיפוש שבוצע ברכבו.

ב. המסדרת הדינונית:

5. המדבר בכתב אישום שהוגש בחודש דצמבר 2016.
6. בהמשך לכפירתו של הנאשם נשמעו הראות בתיק.
7. בשל טעמים הקשורים בנאשם (שכללו היעדריות חוזרות מדיניות והחלפת יציג) החלה שמיית הראות רק בחודש דצמבר 2017. יצוין, כי גם למועד דיון ההוכחות לא התיצב הנאשם ועפ"י החלטתי החלה שמיית הראות בלבד. לאחר אותו הדיון ניתן צו הבאה כנגד הנאשם ולאחר שלא יותר מהמעט, ביום 18.05.2018 הותלו ההליכים. ההליכים חודשו, בחודש ספטמבר 2018, אז אוטר הנאשם והובא בצו הבאה לפני שופט.
8. סיום פרשת התביעה ופרשת ההגנה נשמעו, בהמשך כאמור, רק ביום 19.03.2018, זאת לאחר שייצגוו של הנאשם הוחלף פעם נוספת.
9. במסגרת פרשת התביעה נשמעו עדויות השוטרים שנרכחו בשטח, באירוע נושא כתוב האישום, והואגו מסמכיו תיק החקירה ובهم דו"חות הפעולה, חוו"ד מומחה לעניין מכשירי הפריצה, תעוזת עובד ציבור המתיחסת לצילום הרכב, טופס בדיקת מוצגים, הודעות החשוד, מפה הcolaת את מסלולו של הרכב לפי גרסת הנאשם וצילום הפריטים שננתפסו במהלך החיפוש.
10. במסגרת פרשת ההגנה נשמעה עדותו של הנאשם והוגש דו"ח פרטי האירוע (נ/ז).

ג. דיון והכרעה:

11. כאמור, אין מחלוקת באשר לעצם תפיסת הכלים והסיכון ברכבו של הנאשם, ואף לא התעוררה שאלת באשר למודעותו של הנאשם להחזקתם. בהכרעתி זו נדרש לבחינת שתי שאלות: האחת, נוגעת לחוקיות החיפוש ברכבו של הנאשם ובהמשך לה שאלת פסילת הראות החפות שננתפסו במהלךו. והשנייה, האם עליה בידי הנאשם ליתן הסבר סביר להחזקת הכלים ולהוכיח כי החזיק בסיכון למטרה כשרה?
12. ראוי לציין, כי במסגרת חקירות השוטרים שבוצעו ע"י סגנורו הקודם של הנאשם (עו"ד איתן שוחט) ניתן דגש רב לשאלת חוקיות החיפוש ואף לשאלת חוקיות מעצרו של הנאשם, ואולם במסגרת הסיכומים, שניתנו ע"י ב"כ הנוכחי של הנאשם (עו"ד טרבליטי) לא נתענה כל טענה ביחס לחוקיות המעצר והטענה בדבר חוקיות החיפוש נתענה בקיצור נמרץ, שלא לומר בלשון רפה.
13. לפיכך, לא אתייחס כלל לתהיות שהועלו במהלך חקירות השוטרים, בדבר מעצרו של הנאשם מיד עם הגעתם

למקום, שכן נראה כי הנאשם נזח אותן. לטענת חוקיות החיפוש, אדרש בהמשך.

גרסאות העדים והערכת מהימנותם.

14. העדות המרכזית מטעם המאשימה, היא עדותו של השוטר אליאל אסולין, ע.ת 2 (להלן: "**השוטר אסולין**"), קצין משמרת באירוע. לעדות זו מצטרפות עדויותיהם של המאבטח מיכאל פיקדו, ע.ת 1 (להלן: "**פיקדו**"), השוטר דוד יוסף אהרון, ע.ת. 3 (להלן: "**השוטר דוד אהרון**"), השוטר אוסקר יעקובוב, ע.ת 4 (להלן: "**השוטר יעקובוב**") והשוטרת לירז ביטאן, ע.ת 5 (להלן: "**השוטרת ביטאן**").

עדותו של השוטר אסולין ע.ת 2:

15. השוטר אסולין, הגיע אל מקום האירוע ביצע את מעצרו של הנאשם וערך את החיפוש ברכבו.

16. לפי עדותו של השוטר, ביום 21.8.16, נסע בנסעה מבצעית יחד עם השוטר דוד אהרון לאחר שהתקבל בקשר לאירוע ממודיען על ניסיון לפרוץ לרכב לモשב בניה. תוך נסעה למקום האירוע, קיבל העשרה עם מספרلوحית היזהו של רכב החשוד, וכן העשרה נוספת לפיה החשוד ורכבו נמצאים בשער הכניסה לモשב בניה. עפ"י עדותו של השוטר, אף צינו ע"י המשגרת בקשר פרטיו הלבושים של החשוד (מכנס ג'ינס וחולצה שחורה), למרות שלאו לא צינו בהעשרות. בעת הגעתו למקום האירוע, הבחן השוטר אסולין, עפ"י עדותו, במאבטחה של המקום, בחשוד וברכבו, רכב מסווג "שברולט" שלוلوحית היזהו עם מספרلوحית היזהו זהה למספר שנמסר בהעשרה. ראשית, פנה השוטר אסולין למאבטחה שנקח מקום להבין את פרטי האירוע. לאחר מכן, פנה לחשוד ושאל אותו בדבר מעשי המושב והחשוד השיב כי נסע לאכול בורקס בגדה. מאחר והחשוד ענה לתיאור ולהעשרה שנמסרה לאחר מכן, והואיל והיה חשש שהחשוד עלול להימלט מזרמת האירוע, הודיע השוטר אסולין לחשוד על כך שהוא עצור בין ניסיון שביל"ר, קיבל את ידיו ורגליו של החשוד והובילו לנידית. לאחר מכן, ניגש חזרה לרכבו של החשוד וביצע בו חיפוש. בחיפוש נמצאו הפריטים המפורטים בכתב האישום, ביניהם מפתח של רכב מסווג "יונדי". בתום החיפוש הודיע השוטר אסולין לחשוד, כי הוא עזר לבני החזקת סכין למטרה שאינה כשרה ובגין חד להחזקת כל פריצה והוסבר לו זכויותיו.

17. עדותו של השוטר אסולין הותירה רושם מהימן. השוטר ذכר את האירוע (למעט פרטים בודדים לגבים נדרש רענון זכרונו), והעיד עליו באופן מלא, למרות שחלפה לעמלה משנה ממועד האירוע ועד למועד מסירת עדותנו. אמנם, עלו מעדותיו מספר קשיים - כמו העובדה שלא רשם בדו"ח הפעולה שהתקבלה העשרה בדבר פרטי הלבוש של החשוד ולא ציין בדו"ח כי שוחח תחילת עם המאבטח שנקח במקום לפני שפנה אל הנאשם שיש ברכבו - אך, התרשםתי כי העד אכן מעד על האירוע עפ"י זכרונו, וכי ניתנו למחדלו אלו הסברים המניחים את הדעת בנסיבות עדותנו. התרשםתי היא, כי בהגיעו אל מקום האירוע فعل השוטר אסולין עפ"י מידע שקיבל מהמשגרת בקשר ובאמצעות העשרות שנכנסו תוך כדי הנסעה אל המקום.

עדותו של השוטר דוד יוסף אהרון ע.ת 3:

עמוד 3

18. השוטר דוד אהרון העיד, כי ביום האירוע נכח עם שותפו השוטר אסולין בניידת, בעת שהתקבלה קריאה על חיש לפירצה המושב בניה. במהלך נסיעתם התקבל דיווח שהחשוד נראה ברכב שברולט. השוטר העיד, כי בהגעתם למקום האירוע, הבחינו ברכב השברולט, מאחרו השער הסגור של המושב. החשוד נראה יושב ברכבו, והזדהה עפ"י דרישת השוטרים. לאחר שנמצא, כי הרכב בו של החשוד ענה לתיאור שנמסר בקשר, הוא נעצר והוכנס לנידית. לאחר האמור, השוטר אסולין ביצע חיפוש ברכב החשוד.

19. בחקירתו הנגדית, אישר השוטר כי נכח במקום מאבטחה, אך הדבר לא ציין בדו"ח הפעולה שערך. כן, ציין כי הנאשם לא נכח בחיפוש שנערך ע"י השוטר אסולין, וכי החיפוש נערך לאחר שנעצר והוכנס לנידית.

20. מצאתי את עדותו של השוטר אהרון ככזו המחזקת את עדות השוטר אסולין, שכן הדברים העולים משתוי העדויות מתישבים ועולים בקנה אחד ומתראים تماما' מבח דומה.

עדותו של המאבטח, מיכאל פיקדו ע.ת 1:

21. בעפ"י עדותו של המאבטח פיקדו, ביום האירוע עבד במשמרות כס"ר ומאבטח של חברת האבטחה "צווות 3", וקיבל קריאה בין השעות 00:00 - 03:30 ממשפחת חן מהמושב בניה בדבר פירצה. בהגיעו למקום, החלוף כ - 5 דקות, שער המושב היה סגור, שכן השער נסגר באופן קבוע בשעות הערב. לבקשתו, פתח עבورو האחמן"ש את השער, וכאשר נכנס למושב, הבחן במרחב של כ - 200 - 300 מטרים ממנו, רכב קטן ולבן (שהתברר אחר כך שהוא רכב מסוג שברולט ספארק) עוצר ונושא לסירוגין. המיקום של הרכב היה במרחב של כ - 50 מטרים מהבית שמננו דוח על פירצה. הסייר פיקדו חסם את שער המושב באמצעות רכבו, התקדם לכיוון הרכב, ביקש מהנהג לפתח את חלון-רכבו, ושאל את הנהג ברכב מה מעשי במושב בשעות אלה. הנהג השיב, כי רק עבר במקום וביקש ממנו לפתח עבورو את השער. בשלב זה, פנה אל הבית ממנו התקבל הדיווח, והבעלים (רווי), סיפר לו כי התעורר למשמע האזעקה וראה אדם שצבע עורו שחום "דובר ערבית או משהו זהה. בני מיעוטים" (עמ' 18 לפרוטוקול, ש' 27-26) נמלט מהמקום. עוד הציג רויי למאבטח פיקדו את הדרך בו ניסה הפוך להימלט עם הרכב שנפוץ. לאחר האמור, קרא פיקדו למשטרה. עפ"י עדותם, הגיעו למקום השוטרים, והוא הסביר להם כי יש חשד לפירצה וכי נמצא רכב מסווג ניסאן, כאשר דלתו האחורייה פרוצה, וכן כי ליד כניסה המושב עומד רכב עם חשד שלא גור המושב. העד ציין, כי לא ידע מה הקשר של האדם שנמצא ברכב השברולט לבין אירוע הפירצה, אך ביקש מהשוטרים לבדוק אותו, בשל העובדה שתיאورو תאם לתיאור שנמסר לו ע"י רויי ושנמצא במושב סגור, בשעת לילה מאוחרת, ללא הסבר המניח את הדעת.

22. גם עדותו של המאבטח פיקדו מהימנה עלי. לא סברתי כי העד מבקש לסביר את הנאשם, אלא כי הוא מעיד באופן אוטנטי עפ"י זכרונו על אשר אירע. התרשםתי, כי המאבטח פעל ביוםudit האירוע, מתוך שיקול דעת סביר, בנסיבות שבו אוther הנאשם במושב, בשעה מאוחרת והחלתו לקרווא למשטרה לאחר שהתיאור שנמסר לו ע"י בעל הבית בו היה חשד לפירצה תאם לתיאוריו של הנאשם, הייתה סבירה ונכונה. לא נזכר כי המאבטח פעל בצורה נמהרת או חפואה, ואף לא כי ביקש להשפיע על שיקול דעתם של השוטרים בהגעים למקום, לאור עדותו לפיה לא אמר לשוטרים כי הנאשם קשור לפירצה, אלא ביקש שיבדק על ידם בלבד.

עדותם של השוטר אוסקר יעקובוב ע.ת 4 ועדות השוטרת לירז ביטאן:

23. השוטר יעקובוב גבה את הודעתו של הנאשם.

24. השוטרת ביטאן שהינה חוקרת זירה, ערכה את חוות דעת כל החקירה, נדרשה ליתן הבשרות על חוות דעתה.

גרסת הנאשם:

25. בגרסתו של הנאשם נמצאו אינספור סתריות, באשר להימצאותו במקום ובאשר לשימוש בכלים.

26. בהודעתו הראשונה במשטרת הנאם תחילת, כי ביום האירוע נסע מרחת לכיוון גדרה, ע"מ לקנות בורקס ("או מהו זה", ת/4, ש' 6). בין השעות 00:00-00:30 הגיע לבורקס גדרה, אכל במקום, לאחר מכן המשיך לאכול ברכבו, שוחח עם חברותו בטלפון בזמן שישב ברכבו עד השעה 2:30 - 3:00, לאחר מכן נסע לכיוון יבנה, הגיע עד מושב בן זכאי, וביצע פרסה לכיוון מושב בניה, ע"מ לקצר לכיוון גדרה (ת/4 ש' 13-5).

27. כאשר הובהר לנאם ע"י החוקר, כי גראסתו נשמעת בלתי סבירה, על כל חלקיה, והוא נשאל מדוע לא נסע ישירות לביתו, סיפר לפטע כי רצה לנסוע למקומות ראשוני לציוון, לחברו מוחמד, "ואז אמרתי לעצמי שאני אסע לשם ואז הגעתי כבר ליבנה אז החלטתי לחזור הביתה ונסעתי לכיוון מושב בניה, כי אני מכיר שם דרך לגדרה, כי רציתי לחזור ממקום בחזרה לבורקס ושם אני אחזור הביתה" (ת/4, ש' 27 - 30). ובהמשך מוסיף "לא ידעתי שהוא סגור השער הזה לגדרה, רציתי לקצר לגדרה וככה הינו עוברים לשם תמיד, אני רציתי לשבת עוד קצת בבורקס בגין וללכת הביתה" (שם, ש' 36-35).

28. כמובן, עפ"י גראסתו השנייה של הנאשם בהודעתו, לאחר שאכל את הבורקס, למשה לא רצה לחזור הביתה, אלא החליט לנסוע לכיוון ראשוני לציוון, כדי לפגש חבר, אבל אז מצא את עצמו ביבנה, ולכן החלטתי לחזור ממקום בחזרה לבורקס ושם הביתה.שוב, גראסה שאין בה כל היגיון, והוא גם מתפתחת ביחס לגרסתו הראשונה שמסר.

29. בהודעתו השנייה (ת/5), לאחר שנאמר לנאם כי תועד בצילומות הרכב בו נהג, בשעה 02:23 באותו הלילה, בכיביש ליד צומת נהורה ולא בקרבת מושב בן זכאי כפי שטען, שינוי הנאם גראסתו פעם נוספת והшиб: "מה זה מענין אותך איפה היית, אין לי מה להגיד שום דבר. יש לך מצלמות באשקלון אתה יכול לראות איפה שבתה בדיק, יש שם 2 תחנות דלק וקיווק... אמרתי לך שאני היית באשקלון לא זכור בדיק על הדקה כי כל הזמן הייתי בטלפון, אף אחד לא היה איתני. كنتי סיגריות בתחנת דלק לא זוכר איפה בדיק זה היה, אני הייתי בגדרה ואז נסעתי לאשקלון ואז רציתי לנסוע לכיוון ראשון ולאחר כך תפסו אותי" (ת/5 ש' 65 - 67). (72)

30. אם לא די באמור, גם בעדותו בבית המשפט, המשיך הנאשם למסור גרסאות סותרות באשר לשיטת הימצאותו במושב בניה בשעת לילה מאוחרת.

31. בעדותו הראשית, מסר הנאשם, כי רצה לאכול בורקס בגדירה, ומאחר יש דרך עוקפת לגדרה בתוך המושב בניה, נכנס למושב. כאשר הגיע אל השער מצד האخر של המושב, התברר לו שהוא סגור, لكن ביצע פנית פרסה, וכאשר ביקש לצאת חזרה מן המושב, השער נסגר (עמ' 58, ש' 19 - 21).

32. בתחילת חקירתו הנגידית, שב ותייר כיצד יצא בשעת לילה מאוחרת (01:00 או 02:00 לדבריו) מביתו שברתה, לכיוון גדרה, כי נפשו חשקה בבורקס שנית להציג רק שם (עמ' 59, ש' 10 - 14). בהמשך חקירתו הנגידית, הודה בו כי במשטרתו מסר שכאשר נכנס למושב בניה היה זאת לאחר שאכל בורקס בגדירה. בכך, השיב תחילת הנאשם "לא לחזור. רציתי **ללכת לגדרה לא לחזור**", אך מיד לאחר מכן שינה את תשובתו והשיב בחוויב לשאלת התובעת כי למעשה היה בדרך חזרה (שם, ש' 5 - 11), ובמילותיו "**כן, אכלתי, הסטובנו קצת ורציתי לחזור מבניה לכיוון גדרה וללכת הביתה**" (שם, ש' 15), מהמשפט האחרון משתמשו כמובןו הנאם מתאר שגם אכל בגדירה - לפני כניסה למושב - וגם עבר במושב במטרה לנסוע לגדרה ומשם חזרה לביתו. זאת ועוד, בהמשך חקירתו הנגידית, כאשר הזכר לו שהודיעו (ת/4) ציין כי התקוו לנסוע לראשונה לריאון, אישר זאת, וטען ששוחח עם חברו מוחמד בצהרים, וכי כאשר הגיע לעיר יבנה, החליט לחזור הביתה ואז נסע דרך המושב בניה, בהמשך לאחר שהזכר לו שבחקירתו ציין ששוחח עם מוחמד בטלפון בשעה 01:00 ושמוחמד היה באחור רהט, אמר "**האמת לא זכר בדיוק...היו בראשל"צ...לא יודע למה הסטובבי וחוורתி, למה אמר לי לחזור הביתה**" (עמ' 63, ש' 11 - 12). כאשר עומת עם העובדה שמסר לשוטר אסולין בשטח שהוא בדרכו לאכול בורקס, אישר ששיקר לשוטר (שם, ש' 20 - 24). בהמשך אמר הנאשם "**היהי בגדירה, אכלתי בורקס, נסעתו לכיוון בן זכאי לכיוון יבנה ראשל"צ לחברים, בגין זכאי הסטובבי לפניו יבנה ועשיתו פרסה וחזרתי לכיוון הביתה דרך קיצור בניה ללכת הביתה**" (שם, ש' 26 - 27). כאשר עומת הנאשם עם המסלול שמסר במשטרה כמסלול נטייתו (ת/5), השיב כי אינו יודע ואני זכר (עמ' 66, ש' 23 - 29), אך כאשר עימתה ב"כ את הנאשם עם תיעוד רכבו בצומת נהורה, מילא הנאשם פיו מים ושתק בשתי הזדמנויות בחקירה הנגידית (עמ' 67, ש' 3 ו- 20), ושאלות נוספות בעניין ביקוריו באשקלון נוענו על ידו במילים "**לא זכר" ולא יודע**" (שם, ש' 27 - 32, עמ' 68, 1 - 3).

33. יתר על כן, שינוי גרסתו הנאשם ביחס לאופן כניסה למושב בניה. בהודעותם במשטרה, ציין כי בדיק שהגיעה לשער המושב בניה, הצליח להיכנס כך שנכנס אחריו רכב אחר בעל אישור כניסה (ת/5 ש' 9), מנגד בעדותו בביב"ש טען כי השער היה סגור והמתין שיפתח (פרוטוקול עמ' 61 ש' 30-31). כאשר ציין בפניו כי משנה גרסתו מפעם לפעם, שינוי הנאשם פעמיים וטען כי השער היה פתוח והוא נכנס אחריו רכב אחר (פרוטוקול עמ' 62 ש' 7-6).

34. הנאשם אמר לא כפר בעצם החזקת הפריטים המפורטים בכתב האישום וגם לא במידעתו להחזקתם, אולם ביחס למקום הימצאותם ואופן החזקתם מסר הנאשם גרסאות שונות. כך, בהודעותם הראשונה, מסר כי פנס עם סוללות נמצא בתוך קופסה עם כתוב LOVE בתוך תיקגב בתא המטען של הרכב, יחד עם כלים נוספים: מפתח טי, מפתחות שוואדים, פלאיר, גלילי מתכת, איזולירבנד וסקין (ת/4 ש' 68-62), אולם בעת עדותם בביב"ש, במהלך החקירה הראשית, ציין הנאשם כי הכלים לא היו בשקיית, אלא בדלי עם שפטל וכלים וגולן של צבע (פרוטוקול עמ'

58 ש' 22-19). על גרטסו זו חזר בחקירה הנגדית (עמ' 59, ש' 9 - 17, ושוב בעמ' 66, ש' 12 - 17).

35. גם לגבי השימושים אשר לטענתו ביצע בכלים, מסר הנאשם מספר גרסאות. בתשובהו לאיישום טען, כי הכלים שנתפסו שימושו אותו לצורך עבודתו בשיפוצים, אולם בהודעתו במשטרה מסר, כי עשה שימוש בנסיבות שנמצאו לתקין תקר בಗלגל הרכב (ת/4, ש' 46), וכי בגין הכלים השתמש כדי להחליף מctrבר באותו רכב (שם, ש' 67). על טענות אלו חזר בעדותו בבית המשפט (עמ' 59, ש' 23 - 32, עמ' 64, ש' 10 - 12). פרט לעובדה שתשובתו של הנאשם לכטב האישום באשר לשימוש בכלים אינה מתיחסת עם גרטסו בבית המשפט ובמשטרה, הרי שגם לא נמסר הסבר המניח את הדעת מדוע יבצע הנאשם תיקונים ברכב שהוא רכב השכרה, כמו כן - הרי שמדובר לא הובא ולכך כל ראיות על ידו, כדוגמת חשבונית רכישת מctrבר, או גלגל, עדותם של משcir הרכב או ראייה לקיזוז סכום התיקון מעילות השכירות, כפי שנטען על ידו בעדותו (עמ' 64, ש' 11). לגבי השימוש שנטען ע"י הנאשם שביצע בסיכון, נותר הנאשם עקי וטען שהוא משתמש בה לחיתוך מזון בעבודתו בשיפוצים.

36. לאור שלל גרסאותיו הסותרות והבלתי סבירות של הנאשם, כפי שפורטו לעיל, אני מוצאת את עדותו כבלתי מהימנה וככזו שלא ניתן להשתתף עליה כל ממצא ראוי.

חוקיות החיפוש ברכבו של הנאשם:

37. כאמור, במסגרת תשובהו של הנאשם לכטב האישום, טען הנאשם כי החיפוש שנערך ברכבו היה בלתי חוקי וכי לפיך יש לפסול אותו ואת הראיות החפות שאותרו במהלכו.

38. לאחר בוחנת המctrב המשפטיא אל מול נסיבות המקלה שלפני, סבורני כי התקיימו הוראות סעיף 71 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשי"ג-1996, אשר קובע כדלקמן:

"(א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעצר וסביר כי יש צורך לבצע
חיפוש ברכי רכב כדי לאתר את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתר ראייה
הקשורה בעבירה, רשיי הוא להורות לעכב את כל הרכב ולערוך את החיפוש
כאמור".

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם אם קיימים חשש שעומדת להתבצע עבירה מן
העבירות המפורחות בסעיף 35(ב), או אם קיימת הסתברות גבוהה שעומדת
להתבצע עבירה בת מעצר".

39. במקרה דנן, היה לשוטר אסולין יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעצר (התפרצות לרכב או למקום מגוריים, או קשרית קשור לביצוע פשע, כפי שהעיד בבית המשפט), וכי יש צורך לבצע חיפוש ברכבו של הנאשם כדי לאתר ראייה הקשורה בעבירה, ולפיקח בוצע החיפוש. מעשי הנאשם, הימצאותו במושב בניה, אחריו שער סגור, בשעת לילה מאוחרת, בסמוכות של זמן וקרבה גיאוגרפית למקום בו בוצעה עבירה התפרצות, לאחר שנמסר ע"י המודיעין בקשר סוג הרכב ומספרلوحית זהה שלו, ולאחר שנמסר לו מפני המאבטח פיקודו אודות נסיבות האירוע, והכל בוגוסף להסבירו הבלתי הגינוי של הנאשם בדבר הימצאותו במקום, הקימו לשוטר חשד סביר שהנ帯ט שמדובר בעבירה של התפרצות או ניסיון גניבת רכב, ומכאן שקמה לשוטר הסמכות לבצע חיפוש ברכב, במסגרת הוראות סעיף

17(א) לחוק המעצרים. השוטר ניסה לאתר ראייה הקשורה בעבירה, וכן עלה בידו לאתר את הכלים והסיכון מופיע בכתב האישום. הנה כי כן, מצבור הנسبות האמורות לעיל, לרבות המיקום, השעה והסבירו של הנאשם, יצרו את אותו יסוד סביר לחשד אשר הקים למשטרת סמכות לבצע את החיפוש, בהתאם להלכת בן חיים (ע"פ 10141 ב' **בן חיים נ' מדינת ישראל** (3.6.12)).

40. לא נעלמה מעני העובדה שנפל פגם בחיפוש שעה שהה נערך שלא בנוכחותו של הנאשם, כפי שגם עולה מדבריו השוטרים אסולין ואחרון, אשר לא ידעו להסביר בעדותם מדוע فعلו כאמור. אולם, בבחינת השאלה, האם גם זה יורד לשורשו של עניין, והאם יש בו בכך להביא לפסילת החיפוש ולפסילת הראיות החפציות שנטפסו במהלךו, הגיעו לככל מסקנה כי התשובה לכך הינה שלילית.

41._CIDOU, דוקטורינת הפסילות הפסיכית נקבעה בהחלט ישכרוב (ע"פ 5121/98 **ישכרוב נ' התובע הצבאי**). הלכה זו קבעה כי נקודת המוצא הינה שכל ראייה רלוונטי - הרי היא קבילה במשפט. עם זאת, לבית המשפט מסור שיקול דעת לפסול קבילה של ראייה בפליליים, אם נכון הוא לדעת כי הראייה הושגה שלא כדין, וכי קבלתה במשפט תיצור פגעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך פלילי הוגן, החורגת מגדריה של פסקת ההגבלה. לשם הכרעה האם קבלת הראייה תוביל לפגעה האמורה, נקבעו קווים מוחמים להפעלת שיקול דעתו של בית המשפט - אופיה וחומרתה של אי-חוקיות שהיא הייתה כרוכה בהשגת הראייה, מידת השפעה של אמצעי החקירה הפסול על הראייה שהושגה, והנזק מול התועלת החברתיים הכרוכים בפסילת הראייה.

42. במקורה Dunn, כאמור, סבורני כי יישום השיקולים המוחמים מוביל למסקנה לפיה יש לקבל הראיות שהושגו בעת החיפוש ברכבו של הנאשם. מופיעות לעיל, מצאתו את עדויותיהם של השוטרים כמהימנות וסבירתי כי فعلו לאורר כל האירוע כדין, לאחר קבלת המידע אודות האירוע, גיבוש חשד סביר ומעצרו של הנאשם לאחר שיידעו אותו בדבר זכויותיו. ראוי לציין, כי עפ"י עדותם של הנאשם בבית המשפט, השוטרים אף ביקשו הסכמתו לבצע חיפוש והבhiroו לו כי אין חיב להסכים לו (עמ' 58 - 59). על כן, אני סבורה כי אי-חוקיות שנפלה בחיפוש אינה ברף הגבוה.

43. העיקרון המונח בדרישה לנוכחות הנאשם בחיפוש הוא הצורך לוודא שהשוטרים פועלים כדין ואין "שותלים" בזירה את הראיות שנטפסו. לאחר שקבעת שעדותם של השוטרים מהימנה עלי, זאת לעומת עדותם של הנאשם אותה דחיתו בשל חוסר מהימנותה, מאחר ואין כל טענה ומילא כל ראייה לפעולות מוטה של השוטרים, להיכרות קודמת ביןם לבין הנאשם /או למתרגנונים בדבר הפריצה כל קשר קודם, אין כל עילה לפקפק במheimerותם גם ביחס למקומות החיפוש. עסקינו בעבירות שהין נפוצות מאוד וביצוען הינו קל ואני דורש תחכם מיוחד, אך פוטנציאלי הנזק והפגיעה בערכים מוגנים של בטחון הציבור, שלוותם ושלומו, שעולאים להיגרם בעקבות ביצוען היה כה רבה, ולפיכך גובר האינטרס הציבורי שבקבלת הראיות החפציות על פני התועלת שבפסילתן.

44. מן הנימוקים המפורטים לעיל, אני קובעת כי החיפוש ברכבו של הנאשם בוצע כחוק ובהתאם אני דוחה את העתירה לפסול את הראיות החפציות (הכלים והסיכון) שנטפסו במהלךו.

נתל השכנוע בעבירה של החזקת כלי פריצה ובעבירה של החזקת סכין:
עמוד 8

45. סעיף 413 ז' לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"מי שנמצא בראותו מכיר המשמש לשם פריצה לרכב או אין לו הסבר סביר לכך, דיןו - מאסר שלוש שנים".

46. סעיף 186(א) לחוק העונשין קובע, כהאי לישנא:

"המחזיק אגרוף או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקם למטרת כשרה, דיןו - מאסר חמישה שנים".

47. כפי שהוברbove לעיל, עצם החזקת הכלים המפורטים בכתב האישום והסchein, אינה מוכחת ע"י הנאשם, וגם מודעתו להחזקתם אינה נתונה במחלוקת. די באמור בכך לקבוע, כי המאשימה הוכיחה את יסודות העבירות המיוחסות לנאים.

48. באשר לשניהם מן הכלים שנטפסו, מברגים שטוחים ומכפתרים, הוגשה חוות דעת מומחה שעורכת אותה אף נחקרה עליה, ולפיה אלו יכולים לשמש, בין היתר, כלי פריצה (שבירה אלימה של דלתות מבנים וכלי רכב, שבירתם של מנעולי תליה, חיתוך גדרות ועוד).

49. לפיכך, המחלוקת המרכזית בין הצדדים הינה האם יש בידי הנאשם הסבר סביר להחזקת הכלים והאם עלה בידי הוכיח מטרת כשרה להחזרת הסchein.

50. עפ"י הלכה (רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.09)), הנטל להוכחת הסבר סביר ומטרת כשרה כאמור רובץ לפתחו של הנאשם ועלוי להוכיח ברמת הוכחה של מazon הסתברויות ואין די בהקמת ספק (ר' גם יעקב קדמי, *על הדין בפליליים - חוק העונשין*, עמ' 798 (חלק שני, 2005)).

הסביר סביר להחזקת הכלים:

51. כאמור, עפ"י כתב האישום, נמצאו ברכבו של הנאשם 2 כפות עבודה בכיס הצמוד למושב הנהג, ובתא המטען של הרכב נמצאו בתוך 2 תיקיגב: מברגים שטוחים, מכפתרים, מפתח רינג פתוח מידת 10, מפתח פתוח במידות 3/8 ו-7/16 ומפתח T (יחד עם הסchein שאליה ATIICHIS להלן).

52. לאחר שבחןתי את מכלול הראיות והעדויות, אני קובעת כי לא עלה בידי הנאשם ליתן הסבר סביר להימצאות הכלים בראותו. זאת, מן הטעמים שיפורטו להלן:

ראשית, כפי שפורט בהרחבה לעיל, הנאשם נמצא ע"י המאבטח פיקודו ובמהשך גם ע"י השוטר אסולין, לפנות בוקה

בתוך מושב, מאחורי שער סגור, בسمיכות זמניות (של דקות) ובسمיכות גאוגרפית (של عشرות מטרים) למקום בו בוצעה עבירות התפרצויות וניסיון גניבה של רכב, רכבו ענה לתיאור שנמסר ע"י המודיעع אף הוא עצמו ענה לתיאור שנמסר (שחום, בן מיעוטים). כפי שקבעתי לעיל, יש לקבל עדויות השוטרים על נסיבות איתורו של הנאשם כמהימנות.

שנית, הסתירות המרובות בגרסתו של הנאשם באשר לנסיבות הימצאותו במושב בשעה בה נמצא בו וכן באשר לאופן בו נכנס אל שטח המושב, וזאת כפי שפורט בניתוח עדותו לעיל, בסמוך מאוד למקום בו בוצעה דקota קודם עבירה של התפרצויות, מקשות על הנאשם מאד להוכיח שהימצאותו במקום הייתה למעשה תמיינה וAKERAIT.

שלישית, הנאשם נמנע מהבאת ראיות ועדים רלוונטיים להוכחת טענותיו. כך, נמנע מלhalbיא לדוחות את חברתו, עמה לטענתו שוחח במשך כ - 3 שעות בערב נשוא כתב האישום, וכן את חברו מוחמד, אשר לטענתו גם עימו שוחח ותיאם אף להיפגש. למעשה, מצופה היה מן הנאשם שימצא פירוט שיחות של קו הטלפון הנכיד ממנו לטענתו נערךו אותו שיחות.

בהתאם להלכה הפסוקה, הימנעותו של הנאשם להביא לפני בית המשפט ראיות מהותיות מעין אלו, נזקפת לחובתו, בפרט שעסקין בריאות שבנקול יכול היה הנאשם להציגן. כפי שקבע בית המשפט העליון בע"א 548/78, **נועה שרון נ' יוסף לוי**, פ"ד לה (1) [1980] 736 בפסק דין של כב' השופטת בן עתו:

"... כל הנקוט בידי בתי המשפט מימים ימים, שמעמידים בעל דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראייה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראייה לבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לו לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראייה, הייתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל ומוסרש הן במשפטים אזרחיים והן במשפטים פליליים, וככל שהראייה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט להסיק מי הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקייזניות יותר נגד מי שנמנע מהציגתה".

רביעית, ביחס לכליים עצם - כאמור, עפ"י חוות דעת כל פריצה שהוגשה לתיק בית המשפט ועדותה של השוטרת עורכת חוות הדעת, שניים מתוך הכלים שנתפסו (مبرגים שטוחים ומכתפים) יכולים לשמש, בין היתר, כל פריצה. אמנם, כפי שהuidה השוטרת, מדובר בכלים אשר יכולים לשמש גם לשימושים אחרים, ואולם כפי שיבורר להלן, השימוש الآخر לא הוכח. ודוק, הנטל להוכחת השימוש האחר מוטל על הנאשם.

כאמור,טען הנאשם בתשובתו לכתב האישום, כי הכלים משמשים אותו בעבודתו בשיפוצים, אולי בהודעתו במשטרת ובעדותם במשפט,טען כי השתמש בהם כדי להחליף מצבר ובכפפות כדי להחליף גלגל. הנה כי כן, גם לשיטתו של הנאשם לא ביצע שימוש בכלים לצורכי עבודתו בשיפוצים.

יתרה מכך, הנאשם לא הציג כל ראייה להחלפת מצבר או להחלפת גלגל. לא הוצאה כל חשבונית, או קבלה או כל תעודת אחר אודות החלפותם.

יתרה מכך, טען הנאשם כי מדובר ברכב שהשכר ועל רקע זה טענתו כי ביצוע תיקונים ברכב אינה סבירה ואיינה הגיונית. הנאשם טען, כי הגיע להסדר עם בעל הרכב, לפיה עלות התקיקונים תקווז מדמי השכירות אולם גם לא הוצאה כל ראייה. זאת ועוד, הנאשם בחר שלא להביא עדות מטעמו את בעל הרכב/חברת ההשכרה, כדי לתמוך בטענתו בדבר ביצוע תיקונים ברכב במהלך השכירות.

מצין, כי גם העובדה שנייה כלפי הפריצה נמצאו יחד עם כלים אחרים (מפתח רינג פתוח מידת 10, מפתח פתוח במידות 8/3 ו-16/7 ומפתח T) וכי ברכב נמצאו גם כפפות, בziejוף עם כלל נסיבות העניין, מחזקות דווקא את המסקנה שהכלים אכן הינם כלי פריצה ומעלוות את המסקנה כי לא עליה בידי הנאשם קיומו של הסבר סביר להזקתם. כך גם, העובדה שהכלים נמצאו בטור תIKI גב ולא בטור דלי צבע, כפי שטען הנאשם בעדותו בבית המשפט, בעדות כבושה שהמשקל שנייתן ליחס לה הינו נמור ביותר.

אם כן, טענת הנאשם, כי ביצוע שימוש בכלים לצורך ביצוע תיקונים ברכב לא הוכחה ואיינה נתמכת בכל ראייה מטעמו, ועל כן מסקנתי היא שלא היה בדיו הנאשם הסבר סביר להימצאות הכלים ברשותו, שהחזקתם על ידו הייתה תמיימה ושהגעהו למקום הייתה למטרה תמיימה גם כן.

החזקת סcin - האם למטרה כשרה?

- .53. מסknotti הין דומות, בכל הנוגע לשאלת האם הוכיח הנאשם מטרה כשרה להחזקת הסcin.
כאמור, גם במקרה זה נטל ההוכחה מוטל על הנאשם וعليו להוכיח, במאזן ההסתברויות, שהחזק בסקין
למטרה כשרה.
- .54. אמם, הנאשם נותר עקי בהודעותיו במשטרתו ובבית המשפט בגרסתו, כי החזיק בסcin שנטפסה לצורך חיתוךழון במסגרת עבודתו בשיפוצים.
אולם, גם טענה זו נשענת על עדותו של הנאשם בלבד, והרי כבר קבעתי שאינה מהימנה עלי ואשר יש
קשה רב ליתן בה אמון.
- .55. די לומר, שאפילו עבדת העסקתו של הנאשם בעבודה בשיפוצים בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, לא
הוכחה על ידו. הנאשם אמן מסר את שמו של מעסיקו ומספר הטלפון שלו בהודעתו במשטרת, אולם העדר
חקירתו ע"י המשטרה, אין דינה שתזקף לחובת המאשימה, שהרי זכור הנTEL להוכחת הטענה בדבר החזקה
כרהה של הסcin מוטל על כתפי הנאשם. נראה, כי בנקל יכול היה להציג ראיות ביחס להעסקתו וגם ביחס
לשימוש בסcin במהלך השיפוצים, אשר לטענתו ביצע באותו הזמן.
- .56. הנאשם בחר, מנסיבות השמורות עימו שלא להציג ראיות אלו בבית המשפט, ועובדת זו דינה שתזקף
הנוגע לטענתו ביצוע תיקונים ברכב במהלך השכירות.

לחובתו.

.59. לאור כל האמור לעיל, הגעתו למסקנה שלא עלה בידי הנאשם להוכיח כי הסכין הוחזקה למטרת כשירה.

ד. סוף דבר:

.60. מכל הנימוקים המפורטים לעיל, אני קובעת כי עלה בידי הנאשם להוכיח ברמה הנדרשת בפליליים, שהנائم ביצע את העבירות המียวחות לו בכתב האישום וכי מנגד לא עלה בידי הנאשם לעמוד בנטול ההוכחה המוטל עליו ולהוכיח הסבר סביר להחזקת כלי הפריצה ולהחזקת הסכין.

.61. אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המียวחות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ט, 08 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.